

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209976
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314209976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: X. M., E.. XX. XX. XXXX, I. G., Z. XX, o zaplatenie 1.622,34 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 28. 11. 2014 pod č.k. 21C/188/2014 - 83, jednohlasne takto

rozhodol:

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobcu na schválenie súdneho zmiernu.

V prevyšujúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné vyššie označeným rozsudkom zamietol návrh žalobcu na schválenie súdneho zmiernu. Ďalej zamietol žalobu vo veci samej a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 1.622,34 eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 374,03 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.622,34 eur od 5. 8. 2014 do zaplatenia, dôvodiac, že dňa 25.6. 2007 uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č. 3706191076 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia (ďalej len „ÚZP“). Súčasťou písomnej ÚZ bola aj dohoda zmluvných strán o uzavretí Úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 5802014992 (ďalej len „RÚ“), ktorá nadobudla právoplatnosť dňom podpisu ÚZ a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovaného. Na základe riadneho plnenia si povinností zo strany žalovaného bola mu zaslaná úverová karta s Metodickou príručkou, ktorá obsahovala okrem charakteristiky RÚ aj spôsob aktivácie karty v prípade, že prejaví, aby sa platná RÚ stala aj účinnou. Neoddeliteľnou súčasťou Metodickej príručky bol Sadzobník poplatkov, ktorý upravoval okrem mesačnej úrokovej sadzby aj výšku poplatkov, ktoré môžu byť účtované v súvislosti s čerpaním RÚ. Žalovaný prostredníctvom úverovej karty čerpal RÚ spolu vo výške 2.467,27 eur. Žalobca má za to, že RÚ je celistvá, uzavretá v písomnej forme určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného, pričom písomná forma právneho úkonu spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Zároveň poukázal na to, že žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov na jednej písomnej zmluve. RÚ je úver, ktorý je možné špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, pri ktorom s každou uhradenou splátkou klient sporí čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Pri tomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá bola pôvodne v sume 1.659,70 eur. Povinnosť splácať úver formou pravidelných mesačných splátok bola dohodnutá v Hlave 9 Úverových podmienok a

zmluvný úrok bol dohodnutý v Hlave 8 Úverových podmienok. Podľa tvrdenia žalobcu v návrhu, žalovaný porušil zmluvne dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu a včasnému splácaniu poskytnutého úveru a dostal sa s úhradou svojho zmluvného záväzku do omeškania. Čerpal RÚ spolu vo výške 2.467,27 eur a vrátil len sumu 1.571,04 eur. Následne žalobca v súlade s Hlavou 7 písm. a) Úverových podmienok listom zo dňa 28. 12. 2011 vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1.694,61 eur, avšak bezvýsledne. Zároveň si uplatnil i úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.622,34 eur od 12. 1. 2012, t.j. 15-tý deň odo dňa odoslania výzvy na splatenie úveru do 4. 8. 2014 v sume 347,03 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 5. 8. 2014 do zaplatenia. Teda predmetom konania je zaplatenie sumy 1.622,34 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 374,03 eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.622,34 eur od 5. 8. 2014 do zaplatenia titulom nesplnenia povinnosti žalovaného z RÚ.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že dňa 25. 6. 2007 uzavrel ÚZ na nákup televízora zn. Philips vo výške predajnej ceny 9.500,- Sk, pričom úver si zobral vo výške 8.000,- Sk. Tento úver za televízor riadne splatil. Následne dostal ponuku na ďalší úver vo výške 20.000,- Sk ku dňu 19. 2. 2008, ktorý tiež splatil, avšak túto sumu nečerpal v hotovosti, ale výberom cez kartu. Potom mu ponúkli ďalších 30.000,- Sk na možnosť vybrať kartou, čo aj vybral. Úver splácal dokedy mal z čoho, avšak prišiel o prácu, odišiel do zahraničia, kde sa mu nepodarilo prácu nájsť a preto uvedený úver splácať prestal. Zaplatil sumu 2.514,45 eur tak, ako to tvrdil žalobca. Ďalej uviedol, že keď uzatváral zmluvu na televízor, nevedel, že sú tam aj nejaké ďalšie úvery, a ani tomu nerozumie. V súčasnej dobe nepracuje a je na invalidnom dôchodku.

Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ust. § 497 ods. 1, § 502 ods.1, veta prvá, Obch. zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 2, ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ďalej § 34, § 37 ods. 1, § 39 a § 40 Obč. zákonníka uzavrel, že v danom prípade nedošlo k platnému uzavretiu RÚ. Žalobca si v konaní uplatnil právo na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, a to z RÚ, ktorá mala byť uzavretá v rámci ÚZ zo dňa 25. 6. 2007 č. 3706191076. Podľa obsahu tejto ÚZ, úver poskytnutý žalovanému mal slúžiť na nákup presne označeného tovaru, a to televízora. Je teda zrejmé, že úmyslom žalovaného bolo získanie úveru na nákup spotrebiteľského tovaru. Inú vôľu žalovaný v čase uzavretia zmluvy nemal, teda nebolo jeho cieľom uzavrieť i ďalšiu RÚ. Uvedené vyplýva i z výpovede žalovaného na pojednávaní. Podmienkou platnosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka je to, aby právny úkon sa urobil slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. V opačnom prípade je právny úkon neplatný. Základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto ani niet právneho úkonu (§ 34 Obč. zákonníka). Z predloženej ÚZ je možné ustáliť, že účastníci tohto konania uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver na nákup tovaru. Touto zmluvou však v ďalšom žalobca vopred vnútil žalovanému aj iný právny úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu, a to získanie úveru na nákup tovaru. Ako vyplýva z predtlačky ÚZ, žalovaný súčasne jedným a tým istým podpisom na zmluve sa podpísal aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, pričom tento mal vzniknúť až v budúcnosti. Teda ak chcel získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny obsahujúcu v sebe tiež náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom, než bol primárne vo sfére jeho záujmu. Uvedené sa nepochybne týka i vôle spotrebiteľa byť viazaný tými časťami úverových podmienok vzťahujúcich sa na RÚ, pretože podpisom ÚZ žalovaný prehlásil, že sa oboznámil s Úverovými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže ÚZ sa netýka prípadného poskytnutia RÚ, spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s tými časťami Úverových podmienok, ktoré a týkajú práve RÚ a úverovej karty. Nedostatok vôle žalovaného uzavrieť RÚ spôsobuje teda absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka. Následne po takto neplatne uzavretom právnom úkone medzi účastníkmi až do doby aktivácie karty nedošlo k uzavretiu RÚ v písomnej forme. Takáto písomná forma bola podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to aj vtedy, ak spotrebiteľovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Medzi účastníkmi tak nedošlo k uzavretiu zmluvy v zákonom predpísanej forme, čo je dôvodom spôsobujúcim neplatnosť právneho úkonu podľa § 40 Obč. zákonníka. Pokiaľ ide o účinnosť RÚ, táto mohla nastať okamihom prvého čerpanie finančných prostriedkov len v prípade platne uzavretej zmluvy.

Ďalej súd prvého stupňa konštatoval, že konanie žalobcu pri uzatváraní RÚ má navyše znaky nekalosti, čo nie je v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. V tejto súvislosti odkázal na ust. § 3 ods.1 Obč. zákonníka. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Podľa § 6 ods. 3 tohto zákona, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, ktoré vykazujú zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a posudzovaní služby, môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody. ÚZ, vypracovaná žalobcom, predložená žalovanému na podpis, vzbudzuje zdanie, ako keby jej obsahom bol len jeden právny úkon. Je to evidentné hneď z jej označenia. Až úplne na konci predtlačeneho formulára ÚZ je drobným písmom spomenutá ďalšia zmluva, a to RÚ. V prípade dvoch alebo viacerých úverov obsiahnutých v tej istej listine by preto malo byť bežnou praxou a zvyklosťou bankových alebo nebankových subjektov túto pluralitu úverov zvýrazniť. Žalobca túto pluralitu poskytnutých úverov vôbec nezvýraznil, naopak, vyvolal dojem, ako keby žalovanému mal byť poskytnutý iba jeden úver. Takéto konanie žalobcu v bežnej praxi a zvyklostiam odporuje a preto je v rozpore s dobrými mravmi. Konanie priečiace sa dobrým mravom je preto dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Obč. zákonníka.

Keďže účastníci RÚ platne neuzavreli, žalobcom uplatnený nárok na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov by tak bolo možné posúdiť len ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a násl. Obč. zákonníka. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný vyčerpal sumu 2.467,27 eur a uhradil sumu 2.514,45 eur, čo vyplýva i z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom. Keďže žalovaný zaplatil viac než mu bola poskytnutá suma finančných prostriedkov, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, ich náhrada mu priznaná nebola.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal o priznanie trov celého konania. V odvolaní predovšetkým uviedol, že okresný súd kumuluje zamietavé dôvody žaloby v nedostatku vôle žalovaného uzavrieť RÚ, že nedošlo k uzavretiu zmluvy v zákonom predpísanej forme a zo strany žalobcu ide o konanie (pri výkone práva) priečiace sa dobrým mravom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1Co/110/2014 - 138, v ktorom sa uvádza ...doposiaľ vykonané dokazovanie však nasvedčuje tomu, že táto Zmluva o revolvingovom úvere I. písomnú formu má a nemožno akceptovať tvrdenie, že žalovaný si nebol vedomý, že uzatvára aj ďalšiu zmluvu týkajúcu sa čerpania finančných prostriedkov, pokiaľ v tejto súvislosti obdržal kreditnú kartu, ktorú si aktivoval a následne používal. V tomto smere je potrebné prisvedčiť odvolacím námietkam žalobcu, ktorý uviedol v písomnej forme odvolania.... Obdobné je konštatované aj v uznesení Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/72/2013 - 73. Úverová zmluva, včítane zmluvy o revolvingovom úvere, patria medzi tzv. absolútny obchod, v dôsledku čoho sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov (§ 261 ods. 3 písm. b) Obch. zákonníka). Ten v § 273 ods. 1 pripúšťa, aby časť obsahu zmluvy bolo možné určiť aj odkazom na Obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo sú k návrhu pripojené. Hlava 8 ÚZP, nachádzajúcich sa na rube samotnej zmluvy, obsahuje konkrétne podmienky, za splnenia ktorých dochádza k nadobudnutiu účinnosti tejto zmluvy. Podľa Hlavy 8 § 3 sa Zmluva o revolvingovom úvere I. stáva platnou samotným podpisom zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty, a to až po jej riadnej a včasnej aktivácii. Úverová karta je riadne a včas aktivovaná, ak je aktivovaná v súlade s obsahom ustanovení úverových podmienok. Zmluvné strany si dohodli aj úverový rámec 15.000,- Sk (Hlava 8 § 4, ako aj možnosť jeho navýšenia). Vychádzajúc zo spisových údajov je možné konštatovať, že účinnosť Zmluvy o RÚ I. nastala až dňom 12. 11. 2007, kedy žalovaný po prvýkrát použil úverovú kartu na výber peňazí z bankomatu. Dôvodom pre záver o neplatnosti tejto zmluvy nie je ani skutočnosť, že ďalšie dve strany ÚZP žalobcu netvorili so samotnou zmluvou jednu listinu. Ako vyplýva z prvej strany tejto ÚZ, jej neoddeliteľnou súčasťou sú práve tieto úverové podmienky nachádzajúce sa jednak na rube listiny (strana 1), ako aj na samostatnom liste (strana 2 a 3). Žalovaný svojím podpisom potvrdil oboznámenie sa s týmito úverovými podmienkami. Za týchto okolností nie je zrejmé, ako mohol súd prvého stupňa bez vyporiadania sa s týmito zákonnými podmienkami platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere posunúť

kvalifikáciu vzťahu účastníkov do roviny bezdôvodného obohatenia. Tým, že žalobca pripojil k zmluve aj zostávajúce časti ÚZP, došlo k platnému uzavretiu zmluvy aj ohľadne tých jej častí, ktoré sú upravené na tejto časti ÚZP.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadril.

Odvolačný súd prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho návrh zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolačný súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom v tejto časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti rozsudku vo veci samej a k dôvodom odvolania žalobcu odvolačný súd dopĺňa:

Predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanému na plnenie z RÚ, ktorá bola uzavretá dňa 25. 6. 2007. Z dôvodu neplnenia dohodnutých podmienok v RÚ žalobca pristúpil k tzv. zosplatneniu celého zostatku úveru listom zo dňa 28. 12. 2011, ktorým ho zároveň vyzval na jeho splatenie. Súd prvého stupňa v podstate návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že RÚ považoval za uzavretú neplatne, pretože bola uzavretá ako súčasť ÚZ, teda splývala s obsahom iba jedného právneho úkonu. Totiž až úplne na konci predtlačenej formulára ÚZ je drobným písmom spomenutá ďalšia zmluva, a to Zmluva o RÚ. Takéto konanie žalobcu bežnej praxi a zvyklostiam odporuje, a preto je v rozpore s dobrými mravmi. Konanie priečiace sa dobrým mravom je preto dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Obč. zákonníka. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa nárok žalobcu posúdil iba ako jeho právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a násl. Obch. zákonníka. Keďže žalovaný žalobcovi zaplatil viac, než mu bolo z jeho strany poskytnuté, z tohto dôvodu návrh žalobcu zamietol. S týmto záverom okresného súdu sa odvolačný súd, ako už bolo vyššie uvedené, plne stotožňuje.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Možno súhlasiť s tvrdením žalobcu v odvolaní, že úverová zmluva vrátane Zmluvy o revolvingovom úvere, patria medzi tzv. absolútne obchody, v dôsledku čoho sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov (§ 261 ods. 3 písm. b) Obch. zákonníka). Avšak i tu platí ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu ÚZP spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (č.l. 10) nie sú súčasťou ani ÚZ ani Zmluvy o RÚ, pretože neboli so spotrebiteľom individuálne dojednané. O neindividuálnosti ich dojednania so žalovaným ako spotrebiteľom svedčí i to, že neboli nikým podpísané. Preto nestačí odkaz (malými písmenami) v ÚZ, že úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom spotrebiteľ ako klient svojim podpisom na ÚZ potvrdzuje, že je s nimi oboznámený a uzrozmeneý. Z tohto dôvodu nemožno vychádzať ani z Hlavy 8 ÚZP (Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I.), ani z Hlavy 9 (Čerpanie a splácanie revolvingového úver). Aj z tohto dôvodu správne uzavrel súd prvého stupňa, ak návrh žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o RÚ zamietol, vychádzajúc pritom pri posúdení nároku žalobcu ako práva na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a násl. Obč. zákonníka. Z toho istého dôvodu nemožno uznať ani ďalšie odvolacie námietky žalobcu.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v tej časti, ktorou bola žaloba žalobcu zamietnutá, a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V poradí prvým výrokom rozsudku súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na schválenie súdneho zmiernu. Tento výrok zdôvodnil tým, že za zisteného skutkového stavu mu nezostávalo nič iné, pretože

návrh žalobcu na schválenie zmluvného zmiery by bol v rozpore s právnymi predpismi, a to vzhľadom ku skutočnosti, že súd nepovažoval Zmluvu o revolvingovom úvere za platne uzavretú. Žalobca žiadal schváliť súdny zmier a zaviazat' žalovaného na plnenie z neplatného právneho úkonu, čo je v rozpore s právnymi predpismi.

I proti tomuto výroku rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, v ktorom v podstate namietal jeho nezákonnosť, pretože nemá oporu v právnom poriadku SR a takýmto postupom okresného súdu sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 99 ods. 1 O.s.p., ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmirom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť. Ak to umožňujú okolnosti prejednávanej veci, môže súd pred prvým pojednávaním a počas konania účastníkov vyzvať, aby sa o zmier pokúsili mediaciou a zúčastnili sa na informatívnom stretnutí u mediátora zapísaného v registri mediátorov.

Podľa § 99 ods.2 O.s.p., súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Odvolací súd sa oboznámil s obsahom zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Humenné zo dňa 28. 11. 2014 (č.l. 35). Na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol: „My trváme na podanej žalobe a dôvodoch tam uvedených. Poukazujem na to, že vlastne my sme sa dohodli so žalovaným na súdnom zmiere, ktorý navrhujeme schváliť, a to v tom zmysle, že žalovaný je povinný nám zaplatiť sumu 1.622,34 eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 374,03 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.622,34 eur od 5. 8. 2014 až do zaplatenia spolu s trovami konania, kde sme sa dohodli na výške 200,- eur, a to v splátkach vo výške 30,- eur mesačne pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia niektorej splátky riadne a včas. Mám za to, že takto navrhovaný súdny zmier neodporuje hmotnému právu a ani zákonu a preto navrhujem, aby ho súd schválil“. Ide iba o tvrdenie zástupcu žalobcu bez toho, aby na tento jeho návrh žalovaný vôbec reagoval. Z obsahu zápisnice totiž nie je možné dospieť k záveru, že žalovaný takto ponúknutý zmier zo strany žalobcu aj prijal. Keďže v tomto prípade nebol dodržaný postup v zmysle § 99 ods.1, 2 O.s.p., nebol dôvod na strane okresného súdu rozhodovať o tom, či zmier vôbec schvaľuje. Teda ak v poradí prvom výroku rozsudku súd uviedol, že zamietá návrh žalobcu na schválenie súdneho zmiery, odvolací súd takýto výrok považuje za nadbytočný a z tohto dôvodu ho ako nezákonný zrušil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.